

[Arne Bjerregaard]

Jeg kunne i grunden tænke mig til slut at stille fru Inger Harms et spørgsmål: hvad er miljørigtigt landbrug? Hvorledes skal det beskrives? Og hvad forstår fru Anne Grete Holmsgård ved »naturpleje af skovplantning«? Mig bekendt er skovplantning en umulighed: planter vi, så laver vi en plantage. Det er en kulturforeteelse. Hvorledes naturplejer man en kulturforeteelse?

Ove Jensen (FP):

For de aktive landmænd er forslaget en klar forringelse i forhold til gældende lovgivning, fordi ejendom nr. 2 nu skal ligge inden for en afstand af 5 km, hvor det før panikændringen før jul var 15 km. At der sker en lempelse ved køb af de helt små ejendomme, er vi naturligvis tilfredse med, men dér var det jo før nødvendigt at give dispensation i næsten alle tilfælde, og derfor er der reelt ikke tale om nogen ændring.

For dem, som skal leve af landbruget, er forslaget en klar forringelse. Det er en fortsættelse af den ufornuftige restriktionspolitik, som blev påbegyndt ved lovændringen i 1973.

Landbrugsministeren (Niels Anker Koføed):

Jeg vil først sige tak til de mange ordførere, der faktisk i gennemsnit var ret velvillige over for forslaget. Jeg synes, at den eneste, der virkelig var negativ over for forslaget, var den sidste ærede taler, hr. Ove Jensen. Det skuffer mig lidt, fordi hr. Ove Jensen ellers altid er en fornuftig mand, så jeg havde håbet på lidt mere positivitet.

Må jeg starte med at sige, at det, nogle har sagt, at det er en klar forringelse af heltidsbedrifterne, ikke er rigtigt. Det er en påstand, der ikke holder for en nærmere prøvelse, for man skal lægge mærke til, at der ifølge denne lovgivning netop tages hensyn til den intensive drift og specialprodukterne. For dem sker der en forbedring i forhold til de nuværende tilstande, for hvis man virkelig opfylder betingelserne, kan arealet også udvides af miljømæssige, produktionsmæssige og andre grunde. Det kunne vi ikke klare efter den nugældende lovgivning, så det er ikke korrekt, når man siger, at det er en forringelse af heltidsbedrifterne.

Det næste principielle, vi skal lægge mærke til, er, at der bliver mulighed for nu at

lave en bedre arrondering, en bedre tilpasning. Som jeg sagde i mit tidligere indlæg, er der sket det, at arronderingen er blevet ringere, transporten er blevet større landbrugsejendommene imellem, og det kan ikke være særlig rationelt. Derfor synes jeg, der her skulle være en mulighed for ved jordbrugskommissionens indsats at få reguleret, således at bedrifterne kan samles mere, end de kunne tidligere. Det synes jeg er en klar forbedring.

Jeg synes også, man skal lægge mærke til, at principperne i landbrugsloven er, at vi har fritidsbedrifter, deltidsbedrifter og heltidsbedrifter. Det synes jeg vi har ramt relativt godt i dette landbrugsforslag, og jeg kan se, at de fleste ordførere synes, det er en fornuftig ordning.

Så er der spørgsmålet, om det er blevet restriktivt. Jeg vil sige, som hr. Arne Bjerregaard også sagde, at vi har aldrig haft en total frihed i vores landbrugslovgivning. Siden 1781 har vi haft en kraftig regulering af strukturerne. Hvis vi ser på andre lande, der ikke har haft disse reguleringer, må man konstatere, at de ikke har den gode arrondering, som vi har. Jeg tror, at dette er en blanding af frihed og reguleringer. Nu kan alle ejendomme under 15 ha handles frit, og det vil sige, at man administrationsmæssigt bedre kan få arronderingsmæssige og andre hensyn tilgodeset i resten af lovgivningen. Det synes jeg også er et fremskridt, som jeg kan se at de fleste ordførere hilser velkommen.

Det var de principielle bemærkninger. Jeg skal komme tilbage til spørgsmålet om miljø lidt senere.

Til hr. Bjørn Westh kan jeg sige, at når revisionsklausulen er kommet ind, er det i erkendelse af, at vi i regeringen ikke er overmennesker, der kan se, hvordan strukturerne udvikler sig i de kommende år, og derfor erkender vi, at det kan være nødvendigt at tage loven op til nyvurdering om 5 år. Det synes jeg ikke der er noget galt i; jeg synes endda, det er meget fornuftigt. Det er i hvert fald ikke tegn på, at der har været en usikker hånd bagved.

Hr. Bjørn Westh mener, at det har taget lidt lang tid, og det kan jeg for så vidt give ham ret i. Jeg havde også ønsket, at jeg kunne have fremsat dette lovforslag i oktober, men da folketinget er sammensat sådan, at vi er en mindretalsregering, skal man skabe en